

### **Volim je najviše**

Postoje osobe za koje se toliko vežem, koje postanu deo mene i niko ih od mene ne može odvojiti. Jedna od tih osoba je moja mama.

Ona je uvek tu, uz mene. I u dobru i u zlu. Zove se Vesna, ima 35 godina i jako je lepa. Visoka je, ima jako dugu braon kosu i lepe kestenjaste oči. U njenim očima vidim ljubav i dobrotu namenjenu meni. Njoj sva odeća lepo stoji. Ona je najlepša. Osećajna je i ima puno razumevanja za mene. Sve radi sa voljom i ljubavlju. Toliko je hrabra i sve bi uradila da bi zaštitila svoju porodicu. Uvek voli da pomogne. Stalno se šali i uvek je nasmejana. Ima prelep osmeh. Provedeno vreme sa njom je uživanje. Toliko zabavi čoveka, i sve što sam naučila, naučila me je moja mama. Ona je vaspitala, naučila životu i šta je to život.

Volela bih da kada porastem, budem kao moja mama, jer ona je najbolja i volim je najviše.  
Milica Ivankov 6/3

Jovana je najbolja sestra

Moja sestra se zove Jovana i ima četiri godine.

Ona je živahna i ima dugu kosu, braon oči i mamim nos. Kada se vratim iz škole, ona me zagrlji i dok ja radim domaći zadatak, ona crta. Posle toga je ja presvučem u haljinu i našminkam, i onda se igramo. Kada mi dođe drugarica da šetamo, ja povedem i Jovanu. Kada se vratim, ona i ja igramo. Njena omiljena pesma je "Hoću da budem luda" od Cece. Ona je umiljata, nežna i puno se volimo. Ponekad se posvađamo, pa se gađamo jastucima. Bez obzira na to, puno se volimo.

Jovana je najbolja sestra na svetu.

**Anastasija Kovačević 5/1**

### **Osoba koja nas odgaja i voli**

Mama je jedino ime koje u celom svetu ima isto značenje: osoba koja nas odgaja i koja nas voli.

U životu svakoga od nas pored ljubavi koju osećamo u našem srcu za sve drage ljude koji nas okružuju, uvek postoji mesto za jednu osobu koja se može izdvojiti od ostalih, koja zauzima najviše mesta u našem srcu. Mom srcu i životu, najdraža je moja mama. Ne pravim razliku između svojih roditelja, volim i svoga oca, ali uvek sam osećala mnogo veću bliskost prema mami. Teško je pisati o mami jer toliko lepih reči se može napisati bez mana, i kritika. Majka je osoba koja zna kada je pravi trenutak za zagrljaj, za poljubac. Zna kada da pohvali, a kada da kritikuje. Ona voli kada ja volim, ali zato pati kada sam ja tužna. Svaka njena lepa reč upućena meni znam da je potekla iz srca. Znam da joj nije lako kada mora da me kritikuje, povisi ton na mene, nešto zabrani, ali sve radi iz ljubavi i sigurnosti. Jer ona oseća, jer ona zna kada je pravi trenutak za sve njene pružene nežnosti.

Volim svoju mamu, jer je dobra prema meni, brižna i ponekad zabrinuta. Ne volim kada je tužna jer su joj oči tada mutne, a lice bez osmeha. Volim da gledam sjaj u njenim očima i osmeh na licu. Volim je koliko i ona mene, a znam da je to mnogo.

**Sanja Stojčev 5/1**

### **Radostan događaj u mojoj porodici**

Bila je nedelja. Sunčevi zraci su obasjali moju sobu. Ptičice su cvrkutale. Ustajem iz kreveta i oblačim se, kao i svakog jutra. Ulazim u dnevnu sobu, vidim mamu kako razgovara telefonom i deluje mnogo zabrinuto. Predpostavljao sam da razgovara sa strinom, koja je otišla da se porodi.

Nakon nekoliko sati telefon je ponovo zazvonio. To je bio glas moje strine, koja je rekla da se porodila i dobila ćerku. Dali smo joj ime Lara. Bio sam jako srećan, ali ona je sada porasla i smeška mi se.

Taj dan ću uvek pamtiti.

**Milan Ilić 5/3**

### **Majka**

Moja majka braon oči ima  
Volim kad me gleda njima

Moja mama nežne ruke ima  
Volim kad me pomazi njima

Kad sam tužna i sama  
Ona me zagrlila i pomazi me.

Moja mama mane jedinu ima,  
I uvek joj kažem mama volim te!

**Marija Bartiš 5/2**

### **Moja zemlja je u mom srcu**

Svaki čovek živi u nekoj državi, a ja živim u Srbiji.

Mnogo sam putovao i video mnoge delove moje zemlje. U našem delu Srbije je sve ravno. Čini mi se da se ravnica prostire do beskraj. Najviše mi se sviđaju polja suncokreta čije su žute glavice okrenute prema suncu i čini mi se kao da mi se osmehuju.

Iznad njih je plavo nebo sa belim oblacima raznih oblika. Kada odem u banju Vrujici, oko mene se nalaze brda. Ono su išarana njivama, šumama, vinogradima i povrtnjacima. Ta brda presecaju reke koje u daljini izgledaju kao putevi. Kada šetam, uživam u šumama, cvrkutu ptica i livadama koje su prepune šarenog cveća. Lepota moje zemlje je uvek u mom srcu i zato što u njoj žive sve meni drage osobe.

Ne znam da li i drugi osećaju isto što i ja, ali sam ponosan i srećan što je Srbija moja zemlja i što živim u njoj.

**Aleksa Ivanov 6/3**